

Boros Imre: D?zsöltek, most fizessenek

2015 február 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A görög politika válaszut elé állította Európát. A több mint negyven éve tartó balközép-jobbközép váltógazdaság és nagykoalíciós kormányzás, valamint a következményeként létrejött gigantikus méretű eladósodás átkaként a társadalomra zúduló életszínvonal-csökkenés mára kiábrándította a görögöket.

Ennek következtében most „kissé balra és kissé jobbra” tartó pártok szövetségét juttatták hatalomra. Az új pártok igen rövid idő múlva kormányt is alakítottak, tehát készültek. Találékony hazai közvélemény-hamisítók mindjárt el is látták a kormányra került pártokat populista (ez a gy?ztes Sziriza ballib jelz?je), valamint partnerét széls?jobbos bélyeggel. (Vajon maradt-e még jelz? az Aranyhajnal nev? alakulatnak?) A görög választások kapcsán azonban elfelejtették nekünk megemlíteni a számunkra is hasznos tanulságot, hogy ott van nemzeti minimum, amelyben a jobb- és a baloldal mint nemzeti legkisebb többszörösben meg tudott egyezni. Ez nem más, mint a gazdasági és pénzügyi ellehetetlenülés következményeinek mielőbbi elhárítása, az ide vezető nemzetközi alkuk felrúgása, új megállapodások létesítése.

Nálunk sajnos azt a nemzeti minimumot még nem sikerült összehozni, amelyhez a baloldal is társulna. Magyarország elmúlt százötven éves történelme hazánk gyengítésér?l és az idegen érdekek kiszolgálásáról szól, kezdve a 19. század végi radikális polgáriak törekvéseit?l Károlyn keresztül a vörös rémuralom „dics?séges” 133 napján át Rákosi, Kádár, Horn, Medgyessy, Gyurcsány és Bajnai uralmáig. A baloldal által okozott elkeserít? helyzetekb?l mindig a jobboldal húzta ki az országot, Horthy Miklóstól kezdve a rendszerváltás utáni jobboldali kormányokig, amelyek tevékenységét folyamatosan kísérte persze a balliberális média támadó hangorkánja. Ma a hazai és nyugati f?sodorbeli orgánumok azt szajkózzák, hogy a görögöknek meg kell fizetniük azt, amivel tartoznak. Hiszen hosszú évtizedekig sokkal jobban éltek, mint ahogy megérdemelték volna teljesítményeik alapján. Arról szól e mantra magyar vonatkozású mutációja is már három évtizede, hogy nálunk is azért következett be az eladósodás, mert lehet?ségeink felett, nyugati hitelekbe?l éltünk. E tételt nagyon igaznak tartják a hitelez? országok kormányai, mert feltűzelik polgáraikat a görögök és más „d?zsöl?k” ellen. Ki szereti folyton azt hallani, hogy a görögöket a ti adóitokból mentjük meg?

Ha valaki meg akarja ismerni a görög és egyéb „d?zsöl?” országok valós helyzetét, annak érdemes a kezdetekig visszanyúlnia. A hetvenes évek második fele a dél-európai országokban évtizedekig uralkodó, a szabad választásokat hírb?l sem ismer? rendszerek bukásáról szólt. Franco, Salazar rendszere és a görög ezredesek hűntája a történelem süllyeszt?jébe került. Valóban felüdülésként hatott az ezekben az országokban meghonosított polgári demokrácia, a piaci szabadság és az európai integráció fogalma. A felzárkóztatást szolgáló uniós kohéziós alapok kisebb-nagyobb csodákat is m?veltek. A fejlett Nyugat azonban a frissen demokratizált európai délt mint piacot is hamar felismerte. A piac aktív megoldozásához szükséges eszközöket is m?ködtetni kezdte. A közös piac a vámok megsznésér?l szólt, de a t?ke mozgását is lehetővé tette.

A nagyobb siker érdekében a piaci önvédelem legutolsó bástyájától, az önálló pénzügypolitikától, a nemzeti valutától is időben meg kellett fosztani ezeket az országokat. Ma már nyílt titok, hogy a déli országcsoporthoz tagjainak egyike sem felelt meg azoknak a követelményeknek, amelyek lehetővé tették volna náluk az egységes közös valuta sikeres megvalósítását. Azonban nagyon is megfelelt az erős északi országcsoporthoz piaci érdekeinek. Az egységesített valuta mellett a délieket piaci offenzíva érte, vásároltak, vásároltak, de közben nőtt a deficitjük, amely már korábban is tetemes volt. Hosszú ideig működött ez a kimondatlan alku. Ti vásároltok, mi eladunk és olcsó euróval finanszírozunk titeket, mi több, az árut is nálunk termeljük meg olcsó bérrel, és adjuk el nektek nagy profittal. Görögországban multibázisú turisztikaközpontokat létesítünk, ahol görögök dolgozhatnak, de a profit a miénk. S így tovább... Az erős országcsoporthoz növekedni tudott, de a déliek is relatíve jólétben éltek. Az idilli állapotot azonban romba döntötte a nemzetközi pénzügyi válság. Az európai bankokra zúdított kockázatok miatt, amelyeket az amerikai ingatlanügyek okoztak, az államoknak mélyen a zsebükbe kellett nyúlniuk a bankok megmentése érdekében.

Azonnal felismerték a pénzügyintézetek a déli államokkal kapcsolatos kockázatokat is, amelyeket azzal mérsékeltek, hogy százmilliárdokat vontak ki onnét. Félve attól, hogy emiatt a banki bevételek költségei ismét a gazdag országcsoporthoz költségvetéseire hárulnak, beindult a mantra, hogy a déliek d?zsöltek, ezért most meg kell fizetniük, pontosabban: vissza kell fizetniük a hiteleiket, amelyek egyszerre nagyon drágák is lettek. A költségvetések növekvő hiányait ismétlődő megszorításokkal pótolták. Jól látható azonban, hogy az érintett országcsoporthoz az államadósság mégis akkor szökött a magasba, amikor a költségvetések a megszorítások miatt már nem fedezték a túlfogyasztást, azaz az elsődleges bevételek nem fedezték az elsődleges (kamatfizetések nélküli) kiadásokat. A meredek adósságemelkedést a hitelek drasztikus drágulása, a megnövekedett kamatköltség okozta, semmi más. A mai helyzetben a görög tízéves papírok tizenegy százalékkal (a potenciális csődjelölt ukránok meg tizenhét százalékkal) futnak, miközben az eurózóna jegybanki alapkamata szinte eltűnt.

A görög politika válaszára elé állította Európát. A megszorítások útja ugyanis zsákutca. Az erős görögmenet csomagja ugyanis nem görög-, hanem bankmentés volt. Az elengedett hiteleken elszorított veszteségeket ugyanis nagyvonalúan pótolta az Európai Központi Bank olcsó forrása, az európai mentőalapok pedig átvették a bankoktól a kockázatos százmilliárdokat. A bankok megkönnyebbültek. De megkönnyebbülhet-e Görögország? Van-e más út az adósságtól való megszabadulásra, mint azok elengedése? Van-e a nemzeti minimumban egyezsége jutott görög kormánynak esélye, és ha van, talál-e további követelményekre? Ezek lesznek a következő évek európai politikájának fő kérdései.

Boros Imre – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló